



הרפת הישראלית כובשת את העולם:

הודות לתנובת השיא של הפרות בארץ הפך מודל הרפת הישראלית

לענף יצוא מצליח בהיקף של 100 מיליון דולר בשנה.

בהודו תוכננו לצד הרפתות "בתי אבות" לפרות מבוגרות

הישגיה של הפרה הישראלית שתופסת את המקום הראשון בעולם עם תנובת חלב ממוצעת של למעלה מ-12,000 ליטר בשנה, עוררו את קנאתן של מדינות רבות שביקשו להקים בתחומן רפתות ומכוני חליבה במודל הישראלי המצליח. בשנים האחרונות הוקמו כ-115 רפתות עם מכוני חליבה צמודים בתכנון ישראלי באפריקה, מזרח אירופה, רוסיה, במזרח הרחוק ובמדינות רבות נוספות. העתקת המודל המצליח של הרפת הישראלית למדינות רבות הפכה לענף יצוא מצליח בהיקף של כ-100 מיליון דולר בשנה.

קובי בוגין, מנכ"ל חברת א.ב. מתכננים, שעוסקת בתכנון רפתות, מסר שבמדינות שהקימו רפתות במודל ישראלי נרשמה קפיצה של פי 2 ויותר בתנובת החלב. ברפתות מיושמות טכנולוגיות מתקדמות לניהול הרפת החל מהאכלת הפרות, בניית מצעי רביצה נוחים ומגוונים, מעקב אחר בריאותן ורווחתן ומעבר נוח ומהיר לחליבה וחזרה. פרות בריאות שזוכות לתנאים נוחים מניבות יותר חלב, כך שגם הרפתן נהנה. אחד האתגרים בהקמת רפת הוא צינון בחודשי הקיץ, מאחר ובתנאי חום יורדת תנובת החלב בצורה חדה. האקלים הישראלי חייב מציאת פתרונות צינון שקריטיים במדינות טרופיות וחצי מדבריות.

אחד הפרויקטים המעניינים נעשה בהודו שבה מספר הפרות הגדול ביותר בעולם, אולם תנובת החלב שלהן נמוכה במיוחד ומגיעה ל-4 ליטר ליממה לעומת 40 ליטר בישראל. הפרות בהודו גדלות לרוב ברפתות מסורתיות שבכל אחת מהן שתיים עד 20 פרות בלבד. א.ב. מתכננים בצעה תכנון ראשון מסוגו של רפתות מודרניות בהודו. בתכנון נלקח בחשבון היחס המיוחד לפרות בחוק ובאמונה ההודית כולל תכנון "בתי אבות" שאליהם מגיעות הפרות הקשישות כדי להעביר את אחרית ימיהן בנוחות.